

stemmelse, hvorefter oplysninger m. m. kan fremtvinges ved daglige bøder.

Bestemmelsen i stk. 3 vedrører selskaber og foreninger m. v., der ophører før begyndelsen af det skatteår, for hvilket de efter de almindelige regler skulle skatteansættes første gang. Det foreslås, at sådanne selskaber og foreninger m. v. skal beskattes af den indtægt, de har haft i den periode, de har eksisteret, og at beskatningen skal ske efter de regler, der gælder for det skatteår, hvori selskabet eller foreningen m. v. opløses.

Til §§ 6 og 7.

For begrænset skattepligtige selskaber og foreninger m. v. foreslås tilsvarende regler angående skattepligtens indtræden og ophør, som er foreslået for her i landet hjemmehørende selskaber og foreninger m. v.

Til § 8.

Den nugældende statsskattelovs § 4, næstsidste stykke, indeholder for så vidt angår selskaber m. v. en bestemmelse om, at som skattepligtig indkomst behandles ikke alene de beløb, der udbetales deltagernes som rente eller udbytte af indbetalte beløb, men også i årets løb stedfundne afbetalinger på gæld, ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser af årets overskud til reservefond, sikkerhedsfond og andre lignende fonds. Læst efter ordene kunne bestemmelsen opfattes således, at den afgav hjemmel for at afkræve et selskab indkomstskat af det i et regnskabsår udbetalte udbytte, selvom regnskabsåret udviste et driftsunderskud, og udbytteudbetalingen hidrørte fra opsparede fonds. I praksis har bestemmelsen dog altid været opfattet således, at den alene går ud på at fastslå, at måden, på hvilken selskabet fordeler sit overskud, skal være uden betydning for, i hvilket omfang dette skal anses for skattepligtigt, og der har aldrig hersket tvivl om, at den skattepligtige indkomst for selskaber m. v. skal opgøres efter samme principper, som gælder for personer. Dette foreslås nu udtrykkeligt fastsat i loven for så vidt angår alle andre selskaber og foreninger end de kooperative virksomheder, for hvis vedkommende særlige regler gives i §§ 14-16.

Efter den gældende lovgivning beregnes særlig indkomstskat af selskaber efter samme regler som af personer. Skatten beregnes som 30 pct. af det beløb, hvormed summen af de erhvervelser, som omfattes af loven om særlig indkomstskat, i det pågældende indkomstår overstiger 1 000 kr. Selskaber kan dog — ligesom personer — i stedet få den „særlige“ indkomst (uden 1 000 kroners fradrag) fordelt til beskatning med almindelig indkomstskat over en periode af 3 år.

De erhvervelser, der omfattes af lov om særlig indkomstskat, er principielt af indkomstskattepligtig natur. De særlige regler om beskatning af de erhvervelser, der omfattes af lov om særlig indkomstskat m. v., har til formål at erstatte en beskatning med progressiv indkomstskat i et enkelt år med en beskatning, der ud fra en gennemsnitsbetragtning svarer til den skat, der skulle have været betalt, dersom de pågældende indtægter var blevet fordelt til beskatning med almindelig indkomstskat over den periode, hvori de i realiteten er indvundet. Med den nuværende progressive beskatning af personer og selskaber er det i praksis umuligt at fastsætte en gennemsnitlig beskatningsprocent, der rammer rigtigt i alle tilfælde, og man har derfor med særlig henblik på de forholdsvis mange personer med lavere indkomster fastsat denne procent til 30 og tillige indført et skattefrit beløb på 1 000 kr. Når der nu foreslås indført en praktisk taget proportional beskatning af selskaber, består der ikke længere for disses vedkommende nogen vanskelighed ved at finde frem til den gennemsnitlige beskatningsprocent, den vil nemlig svare til den ordinære beskatningsprocent. Det foreslås derfor, at de erhvervelser, der omfattes af loven om særlig indkomstskat, for selskabers vedkommende skal medregnes ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst.

Til § 9.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med reglen i statsskattelovens § 6, stk. 2.

Til § 10.

Reglen om, at der som grundlag for ansættelsen af selskaber for et givet skatteår skal benyttes det indkomstår, som udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår, betyder, at man for selskabers vedkommende også får de regnskaber med, som afsluttes inden den 1. april. I denne forbindelse bemærkes, at selskaber, hvis indkomstår udløber i det kalenderår, hvori selvangivelsen skal indgives, først skal indsende selvangivelse inden udgangen af maj måned, jfr. forslaget § 27, stk. 1.

Hvor der består en nær økonomisk forbindelse mellem et selskab og et andet selskab, en person eller kreds af personer — f. eks. et interessentskab —, vil det ofte være vanskeligt for skattemyndighederne at få et korrekt billede af indtjeningsforholdene, dersom de pågældende selskaber, personer m. v. har forskelligt regnskabsår. Det foreslås derfor ved bestemmelsen i stk. 3, at ligningsrådet i sådanne tilfælde skal kunne kræve, at et selskab omlægger sit indkomstår, således at dette falder sammen